

[Nørgaard.]

er ikke imponerende ved sin Størrelse, den er omtrent halvt saa stor som den gamle Færge. Det fik endda være, hvis den var bygget til det, den specielt er beregnet til, nemlig til at overføre Biler tillige med Jernbanevogne, men det er nærmest et Kunststykke, naar Jernbanevognene er ført paa Plads paa Færgen, at faa en Bil ind ved Siden af — saa snæver er Færgen bygget. Den Frygt, som vor private Færgeforbindelse nærrede, da den nye Statsfærge kom, er vist for længst forsvundet, thi den nye Færge, som det private Selskab har anskaffet, har en behagelig Indkørsel og har Plads til 10—12 Biler. Men desforuden er der visse Vanskeligheder ved Statsbanernes Færge — om det er en Konstruktionsfejl, eller hvad det er, skal jeg ikke udtale mig om —, idet den har Tilbøjelighed til, naar der skal bremses op, at køre rundt og med stor Kraft løbe mod Bolværket. Færgen har flere Steder ødelagt Bolværket, og den har ogsaa for længst faaet Navn af „Morsøs Skræk“. Den bærer ellers det smukke Navn: Færgen „Morsø“, men dens Tilnavn passer godt paa de Bedrifter, den allerede har udført. Hvis dette Forhold ikke kan ændres, vil jeg henstille til den højtærede Minister, at Færgen sejles tilbage til Værftet og bliver bragt i Orden, saaledes at Overfarten kan foregaa uden de vægtige Stød, og uden at Bolværket ødelægges.

Jeg vil dernæst bringe en Tak til den højtærede Indenrigsminister for den Støtte, som han er gaaet med til at yde de Kommuner, der er blevet vanskeligt stillet, fordi deres Kautionsforpligtelse er blevet effektiv i Anledning af Interessentskabet Morsø Elektricitetsværks Sammenbrud, og jeg vil bede den højtærede Minister, naar der igen kommer Henvendelse — og det gør der sikkert, fordi de Kommuner, der har denne Kautionsforpligtelse, atter i Aar vil komme til at rykke til Undsætning —, da at tage velvilligt imod Henvendelsen.

I øvrigt ønsker jeg at sige nogle Ord om den økonomiske Krise og da i Særdeleshed om Arbejdsløsheden og Landbrugs-krisen. Den højtærede Statsminister har jo sagt, at Landbrugets Forrentningsprocent er blevet betydelig bedre, men naar man er klar over, hvad Forstander Overgaard ogsaa har givet Udtryk for, at dette ikke skyldes, at Landbrugets Indtjeningsmuligheder er blevet større, men skyldes Beparelser paa forskellige Omraader, og da ikke mindst paa Arbejdskraften, saa forstaar man, at dette igen vil betyde forøget Arbejdsløshed. Den højtærede Socialminister fremsatte forleden

Dag over for en af Ordførerne den Udtalelse, om Landbruget, hvis det fik større Indtjeningsmuligheder, større Forrentningsevne, da vilde forpligte sig til at optage en Del af de arbejdsløse unge, idet han dog mente, at det var der vist ingen Muligheder for. Ja, det er en Tanke, som det maaske var værd at overveje. Vi ved jo, at de arbejdsløse i Stedet for Understøttelse kan faa Ophold paa en Højskole, og i Lighed hermed kunde de maaske anbringes inden for Landbruget. Jeg kunde derfor godt tænke mig, at Ministerens Forslag toges op til Drøftelse i Forbindelse med en Løsning af Krisespørgsmaalet. Vi, der er Landmænd, ved jo, at hvis der ikke er tilstrækkelig Arbejdskraft inden for et Landbrug, saa har det ikke den Kapacitet, som i Øjeblikket er nødvendig, saa vil det blive betydeligt svækket, og vi ved, at naar et Landbrugs Ydeevne bliver nedsat, gaar det ikke alene ud over den enkelte Landmand, men saa gaar det ogsaa i stor Udstrækning ud over Samfundet som Helhed. Den kommende Krisepolitik maa derfor tage Sigte paa, at de to Pristal, Byernes og Landbrugets, bringes i nøjere Overensstemmelse med hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte for nogen Tid siden fra denne Talerstol, at han havde set, hvorledes de københavnske Feriebørn var vendt hjem fra deres Landophold glædestraalende, friske og med godt Humør. Jeg vil gerne opfordre mine Standsfæller til at give de stakkels københavnske Børn Ferieophold; derved vil der knyttes et Kærlighedens og Forstaaelsens Baand, som jeg tror vil faa stor Betydning i den kommende Tid, og de københavnske Børn og den københavnske Ungdom vil ogsaa faa et Indblik i de trange økonomiske Forhold inden for Landbruget i Øjeblikket. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke at angribe Landbruget saa stærkt, at København, naar Byen atter til Sommer beder om Ferieophold for sine Børn, skal møde Modstand, thi man ved ikke, hvad der kan foregaa i Landboernes Hjerter, naar de Gang paa Gang angribes af Bybefolkningen, og den saa bagefter kommer og beder om Ferieophold for sine Børn. Man maa haabe, at den Udvikling, som er skabt gennem Tiderne, ikke afbrydes ved den uforstandige Politik, der føres fra Byernes Side.

Det ærede Medlem Hr. Jønson var inde paa, at Nationen, Danmark som Helhed, var een stor Familie, og det vil jeg give ham Ret i, men dersom vi er een stor Familie, maa man vist ogsaa indrømme,